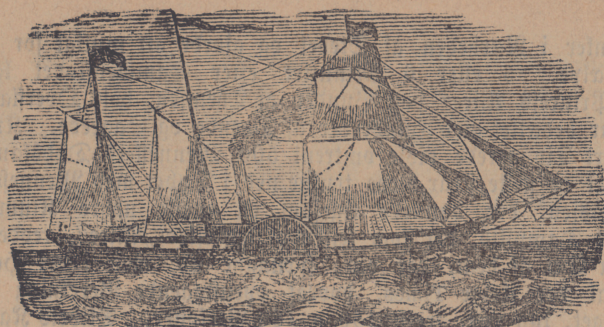

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

Fuldstændig Beretning om det — skæffelige Sammenstød paa Themsjen.

Neppe har Bevægelsen i London lagt sig i Anledning af den skæffelige Jernbaneulykke ved Sittingburne, før der kommer Beretning om en ny endnu forfærdeligere Katastrofe, hvorefter Telegram allerede har bragt foreløbig Underretning. I Tirsdags Morges Kl. 10 forlod „Princess Alice“, et af Londoner-Dampstiftselskabets største Salondampere, sin Landingsplads ved Landon Bridge med 6 a 700 muntre og fornøiede Lystreisende ombord, der vilde foretage en Udflugt til Gravesend og Sheernefs. Hele Dagen igjennem havde Veivet været prægtigt; da Skibet Kl. 8 om Aftenen paa Tilbageturen var kommet i Nærheden af det egl. Arsenal i Wolwich, nærmede en stor Struedamper „Bywell Castle“ i modsat Retning sig Skibet. Begge Fartøierne befandt sig omtrent i Midten af Floden oversfor Gasværket i Beckton, næsten paa samme Sted, hvor der for nogle Aar siden skede et frygteligt Sammenstød mellem Skibene „Metis“ og „Wentworth“. Før nogen ombord paa „Princess Alice“ tænkte paa nogen Fare, var Sammenstødet sket, hvorved „Princess Alice“ næsten blev skaaret midt over af den større og sværere Struedamper. Den Scene, der nu paafulgte, spottet en hver Beskrivelse; det var ikke til at tænke paa at frelse Skibet, og Mørket, der imidlertid var brudt frem, gjorde det vanskeligt endog for de mest erfarne Svømmere at finde sig tilrette paa Floden i den skæffelige Forvirring. Kun meget faa havde Landsnærvarelse nok til at frelse sig ombord paa „Bywell Castle.“ Dette seilede ikke videre, som det hedder i de første Beretninger, men lagde sig for

V box 30:880

Anter i Nærheden af Stedet og gjorde alt muligt for at hjælpe. 5 eller 6 Minutter efter Sammenstødet laa „Princess Alice“ paa Bunden af Themsen, hvis Overflade var bedækket med Hundreder af Døende og Saarede. Kun kort Tid varede disse omtrent 500 Menneskers Dodskamp idet de fleste strax bleve trukne ned i Dybet med Menneskemassen, der dannede ligesom en eneste uhyre Klump. Et Dampskib, der kom seilende lige efter „Alice“, reddede en Del af dem, der vare sprungne ud, men i det Hele skal der ifølge Times, hvoraf ovenstaaende Beretning er taget, kun være frelst 150 a 180 Personer. Skibets Kaptein, der saaes paa sin Post, lige før det sank, er blandt de Omkomne saavel som hele Mandskabet. Dampskibsselskabets Overinspektør, der havde været med paa hele Turen, var stegen af paa den sidste Station i Gravesend, hvorimod hans Kone og hans 5 Børn druknede. Beboerne i Wolwich ophød alt for at understøtte de Overlevende med Klæder og Levnetsmidler.

Anden Styrmand paa „Alice“ giver i Times følgende Beretning om Katastrofen: Vi forlod Gravesend Kl. 6 Aften. Da Sammenstødet stede, befandt jeg mig med 15 Personer i Salonen. Braget var i Begyndelsen ikke meget stærkt, hvilket foranledigede mig til at gøre den Bemærkning, at der maatte være et Skib paa Siden af os; men strax efter hørtes et andet stærkere Brag. Jeg styrtede op paa Dækket, og midt under den skrækelige Forvirring og Passagerernes Raaben og Jamren saa jeg, at vi sank, og at Vandet fyldte de nederste Rum. Jeg ilede hen til Salontrappen og raabte til dem, der endnu vare derne: „Kom op, vi synke!“ Jeg skal aldrig glemme den skrækelige Scene ombord. Jeg løb hen til en Dame, jeg reiste sammen med, tog hende paa mine Skuldre, sprang overbord med hende og forsøgte, da jeg er en god Svømmer, at naa Bredden; men paa Veien slap min Ledfagerinde fra mig, hun sank, og skønt jeg dykkede ned efter hende, kunde jeg ikke gjenfinde hende“. Styrmanden fortæller videre, at der efter hans Mening var 700 Passagerer ombord. Han saa Hundreder drukne, men kunde ikke hjælpe. En ung Kone mistede sin Mand og 3 Børn; et spædt Barn, hun havde paa Armen, blev skyllet bort af Strømmen. En Mand naaede Bredden med et Svømmebælte om Livet. Han fortæller, at han sprang overbord efter at have bedt sin Kone om at kaste Børnene ud til ham og selv springe ud bagefter; men han mistede dem alle. Flere af de reddede vare i en saa uheldig Tilstand, at de trods al anvendt Hjælp senere afgik ved Døden. I en anden Beretning hedder det, at der paa begge Skibene blev givet Befaling til at lade Maskinerne

bakke, men, som det altid gaar under lignende Omstændigheder, bleve Befalingerne misforstaaede eller udførte forsent. Ifølge de sidste Efterretninger omtom der 700 Mennesker. „Princess Alice“ var et Jernskib paa 251 Tons Drægtighed og Maskineriet var af 140 Hestes Kraft. Det var bygget i 1865 hos Firmaet Caird i Greenock og tilhørte Londonerdampskibsselskabet.

Sang.

Mel.: Farvel mit Fødeland jeg byder.

Man har sagt og fremdeles man siger:

„At vor Tid paa Ulykker er rig.“

Det er vist; thi der findes ei Riger

Der ingen Slige har ved sig.

Man har hørt med Bemod i sit Sind

Paa de mange rædselsfulde Ting

Om Krig, om Drab, om Mord om Brand,

Om Ulykker paa Land som paa Vand.

Hvem har vel ikke hørt den Ulykke,

Som har handt ved den engelske Kyst.

Ud paa Themsen — fra London et Stykke

Ved Aftentide — det var tykt,

Kommer der et Skib, det glider stille

Redad nævnte Flod til snarlig Havn.

I den mørke Aften Bølgen spille

Omkring Damperens forreste Stavn.

Majestætisk den glider paa Vandet

Som en Svane, der skyder sin Fart;

Thi man ved, at den nærmer sig Landet

Ombord er derfor Alting klart.

Men paa Herrens underfulde Magt

giver ingen Passagerer Agt.

Paa Kapteinen de stoler kun trygt

Samt og paa deres Lanterne (Lygt).

Nu, da alle ombord sig belaber
Paa at stige iland til sit Hjem,
De ei aner, at vandige Graver
Sal nogensinde gjemme dem.
Men Bor-herre er mægtig ved Enhver,
Hans's Willie gennemføres her.
Han var selv den, der styred det saa,
At „Alice“ til Bunds maatte gaa.

Da „Prindsesse Alice“ nedseiled
Henad Themsens i Aftenens Stund;
Kom et Skib, som den samme Kurs peiled
Med Fart imod „Alices“ Bøug.
Det er ikke til at beskrive
Hvad der fulgte efter dette Stød.
Omkring 100 slap derafra med Live
Og 600 i Vand fandt sin Død.

Katastrofen kan vi ei beskrive
I sin Helhed — men noget deraf
Har vi hørt af de som er ilive.
Da denne netop just indtraf
Der hørtes et Brag som af en Torden,
Et Kor af Jammerfrig derpaa;
Saa man fristed til at tro at Jordens
Odelæggelse skulde foregaa.

Derpaa Skibet forsvandt hen i Bølgen
Uden Redning for Folk, som var ombord.
Hvad der nu passerte — var Følgen
Forvirringen umaadelig stor!
Hist en Søster raaber efter Bror,
Her en Børneskøt efter sin Mor,
Og de Mænd, der Svømmefunsten kan,
Søger Damer at hjælpe til Land.

Jeg vil ønske at Gud vil bevare
Mig fra saadant et frygteligt Syn,
Som det nysnævnte — og for den Fare,
Der kom og gik som Straal af Lyn.
Jeg vil ønske at Gud vil dem trøste
Som har mistet en Slægtning eller Ven,
At hans fulde Betsignelse de høste,
Som forundes at leve igjen

S. K.